

riet, hvori Forretningsudvalget udtaler, at „en skærpet Optagelsesprøve er en Sag, der efter vor Opfattelse er af den allerstørste Betydning.“ Der siges: „Der maa stilles noget større Krav til Eleven ved Optagelsen paa Seminariet, og det er samtidig uomgængelig nødvendigt, at Optagelsesprøven kontrolleres.“ Dette er dog Udtalelser fra Mænd, fra Foreningsbestyrelser osv., som man ikke kan fraskrive Sagkundskab eller Forstaaelse paa dette Omraade, og hvis Mening man derfor skulde kunne afvise som kun teoretisk og i og for sig ret betydningsløs.

Men er da Bedømmelsen for lempelig? Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds mente Nej, Eksaminatorerne var ikke for lempelige ved deres Prøve af de Aspiranter, der meldte sig til Optagelse paa Seminariet. Det er en Kendsgerning, sagde det ærede Medlem, at næsten alle, der melde sig, blive optagne, men dette kan have sin Grund i, at de næsten alle ere egnede til Optagelse. Naturligvis kan det være Grunden, at næsten alle var egnede dertil og havde de paakrævede Kundskaber, men om det altid virkelig er Grunden, er en Ting, hvorom Meningerne ere meget delte. Der er mange Vidnesbyrd om, at der om den Sag hersker andre Meninger end dem, det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds fremsatte, Meninger, der gaa ud paa, at Prøven tages noget for lempelig, saa at Elever slippe ind, der ved manglende Forberedelse dels udsætte sig selv for Overbebyrdelse senere, dels sinke hele Klassen. Det har vist sig adskillige Gange, at Elever, der ere dumpe de baade ved det første og andet Seminarium, hvor de have meldt sig, have bestaaet Prøven ved det tredje og ere slupne ind der, og der ligger naturligvis nogen Fristelse for Privatseminarier til at knibe Øjnene til, naar de staa med Plads i Klassen og derved med Ønske om og Trang til at faa nogle flere Elever.

Det ærede Medlem udtalte, at kan man betro Seminarierne, ogsaa de private Seminarier, at dimittere Elever, maa man ogsaa kunne betro dem at antage dem. Ja, men saaledes er Forholdet jo heller ikke. Man har ikke saaledes betroet Privatseminarierne at dimittere Eleverne, de staa ikke ene ved Dimissionen, den foregaar under Statskontrol af de af Ministeriet beskikkede Censorer. Lad mig erindre om, at ved Almenskoleloven af 1903, hvor der indførtes Mellemskoleeksamen, en Eksamen, som dog faktisk kun har den Betydning, at den tillader Skolen at lade den Elev,

der bestaar den, rykke op i første Gymnasieklasse, bestemmes det, at denne Prøve foregaar under Kontrol fra Statens Side. Man kunde ogsaa der sige, at det er et rent privat Spørgsmaal, om en privat højere Almenskole vil lade en Elev rykke op fra ældste Mellemskoleklasse og ind i første Gymnasieklasse, men der forlanges en Prøve, og Rigsdagen har været med til at kræve, at denne Prøve skal foretages under Kontrol fra Statens Side. Om denne Kontrol, denne Medvirkning fra Statens Side skal ske, som her er foreslaaet, ved en særlig Komité af 3 Mænd eller paa samme Maade som ved Afgangseksamen ved Privatseminarierne, har naturligvis mindre at sige. Det, der ønskes, er, at Eleverne kunne møde med noget bedre Forudsætninger, saa at alle Elever have Eyne til at følge med uden at sinke Klassen.

Det er blevet sagt, at denne Kommission vilde blive en fornem Kommission, og det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds har udtalt, at mange dygtige og vel forberedte Elever vilde falde for dens Prøvelse. Hvorfor nu det? Hvorfor skulde netop de 3 Mænd, som af Ministeriet vilde blive valgte til at forestaa Bedømmelsen ved denne Prøve, være en saa fornem Kommission? Ikke en Gang Censurkommissionen ved Afgangsprøven kalder man for en fin og fornem Kommission. Og hvorfor skulde dygtige og vel forberedte Elever, der mødte for disse 3 Skolemænd, netop være udsatte for at dumpe? Men, som sagt, derpaa ligger der mindre Vægt, om man enes om en bestemt Kommission af 3 Medlemmer, eller om man enes om noget andet, hvorom der kun kan siges, at det vil blive lidt kostbarere, maaske mere tidsspildende, nemlig, at Optagelsesprøven som hidtil holdes ved hvert enkelt Privatseminarium, men efter Forudtaale med en Censurkommission, saaledes at der sendes en Censor til den.

Naar det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds mente, at man i Stedet for at skærpe Fordringerne ved Optagelsesprøven hellere maatte skærpe Fordringen ved Afgangseksamen, er jeg ganske uenig med ham. Men jeg skal herom nøjes med at henvise til mine Udtalelser i Lørdagsmødet. Jeg tror, vi skulde vogte os derfor. Det er ikke Forøgelse af Kundskabsstoffer, af Udenadlæren, af Lektieretieriet, der trænges til i Seminarierne. Nej, hvad der trænges til, er en bedre, fuldere og mere personlig Tilegnelse af Stoffet, og dette venter man